

Es defineixen com a joves que ni estudien ni treballen perquè estan desmotivats amb la societat i el futur que els espera

I tu, ets un Ni-Ni?

Fins ara teníem els emos, els gòtics, els hippies i, fins i tot, els punks, els rockers o els skin heads. Però ara ha aparegut una nova denominació per definir un nou grup urbà: els ni-ni. S'anomena així a aquells joves d'edats compreses entre 16 i 34 anys que ni estudien ni treballen. El creixement i coneixement d'aquest nou grup ha portat a una cadena de televisió a crear un reality show sobre aquest nou moviment. Però són realment un producte de la societat actual que viu submergida en una situació de crisi econòmica i amb poques perspectives de sortides laborals? O bé són joves que aprofiten per atribuir tots els seus problemes a aquesta situació però tampoc fan res per canviar-la?

LES DADES

Segons les dades de que disposa el Departament de Joventut de la Generalitat de Catalunya, extretes de l'Enquesta a la població Activa de 2008, a Catalunya hi ha 105.500 joves, entre els 15 i els 29 anys, inactius. Això vol dir que tots aquests joves, en el moment de l'enquesta, ni estudiaven ni treballaven, i tampoc feien una recerca activa de feina.

El total de joves que ni estudien ni treballen és de 216.100. Però hi ha una part d'aquests, concretament 110.600 joves, que sí que busquen feina. Per tant, no se'ls pot considerar innactius, encara que en el moment de l'enquesta no tinguessin feina i no estiguessin estudiant.

EL MOVIMENT NI-NI

Els ni-ni es defineixien a ells mateixos com a joves que s'han desmotivats amb la societat, no tenen projectes de futur i estan desinteressats per intentar canviar la realitat en què viuen. Posen com a exemple de la seva desídia els seus mileuristes que es cobren, tot i tenir uns estudis superiors. I en cas de trobar feina, és de baixa qualificació i mal pagada, diuen. Un segon punt important per a ells és la impossibilitat d'independitzar-se pels elevats preus dels habitatges i lloguers. Tot aquest conjunt, que acaba sent un peix que es mossega la cua, és l'excusa que posen aquests joves per no estudiar ni treballar, ja que tampoc els aporta cap perspectiva de futur.

I amb la classificació arriba la discussió. Mentre hi ha joves que no tenen cap remordiment a

l'hora d'identificar-se com a ni-ni, i en certa manera es senten orgullosos de ser-ho, hi ha els que es queixen que en aquesta denominació s'utilitzi la paraula generació, ja que és una generalització no representativa de tot el jovent. Tant és així que al Facebook, per exemple, ja hi ha més de 20 grups i pàgines relacionades amb aquest tema, on consta la pàgina oficial del programa que ha estrenat La Sexta. En aquests grups, es poden llegir comentaris tant a favor com en contra. Fins i tot, ja s'ha creat l'alternativa als ni-ni, són els sí-sí, joves que estudien i treballen perquè valoren la cultura de "l'esforç".

Així doncs, la polèmica està servida, i més quan una cadena de televisió ha arribat a crear un programa o més ben dit reality show al respecte. Servirà el programa per realment modificar la conducta "pasota" d'aquests adolescents? O el seu pas pel programa els donarà més revolada entre els seus i es convertiran en ídols i "models" a seguir?

LAURA CERDÁN, PSICÒLOGA
GENERACIÓ NI-NI

És obligació dels pares responsabilitzar-se de la transmissió de valors als seus fills, ja que la fermesa amb que es treballin farà que els nens els interioritzin o no. Per tal de facilitar les coses als fills, o per tal que aquests tinguin "el que nosaltres no hem tingut", molts pares estalvien patiments, situacions d'esforç o contrarietats als seus fills, sense adonar-se que així contribueixen a la formació de personalitats dèbils, capricioses i inconstants, incapaces d'enfrontar-se a cap tasca seriosa i dura que se'ls pugui presentar. Des de petits, els nens aprenen així a no valorar les coses i mostren incapacitat per gaudir d'elles i falta total d'entusiasme. Per tant, societat i pares s'uneixen en un format d'absència total de límits i de transmissió de valors per a donar pas a la formació de la "Generació ni-ni".

DEPARTAMENT DE JOVENTUT
Eugeni Villalbí, secretari del Dpt de Joventut

Què opina d'aquesta denominació?

Els joves que es desentenen dels estudis i el treball representen un sector de població molt minoritari. El fenomen "ni-ni" no s'hauria de frivolitzar ni magnificar. No es pot posar a tots els joves al mateix sac ni utilitzar etiquetes com "generació ni-ni".

Un "ni-ni" pot ser un model a seguir per sortir a la tele...

Els joves són prou madurs i amb prou sentit crític com per no deixar-se condicionar per un programa o icona mediàtica. No es pot negar que la tele pot influir sobre la població juvenil i en persones vulnerables i fàcilment influïbles els "ni-ni" es poden convertir en un model a emular.

Podria ser un terme que creï tendència?

Sí. No de manera majoritària, però segur que en determinats casos això pot arribar a passar. El cas de la cultura "emo", n'és un molt bon exemple.

Helena Rigol, helena@edicat.cat

